

Johtaja kuorii sipulia

Ville Saarikoski | Fakta

Ristikangas, Aaltonen, Pitkänen: Asiantuntijasta esimies; innostusta ja arvostusta esimiestyöhön. WSOYpro 2008.

Siirtyminen asiantuntijasta esimieheksi on paljon käsitelty aihe johtamiskirjallisuudessa ja erilaisissa valmennuksissa. Tähän saumaan iskevät myös **Vesa Ristikangas, Tapio Aaltonen ja Eeva Pitkänen** kirjallaan.

Antaako kirja tähän tärkeään teemaan jotain uutta ja persoonallista näkökulmaa? Vastaus on kyllä ja ei. Kirjan alku on erinomainen. Se julistaa "credonsa" ja perusajatuksensa, jonka mukaan esimiestyö tarvitsee lisää arvostusta ja että organisaatio voi onnistua perustehtävässään vain erinomaisten johtajien ja asiantuntijoiden ansiosta.

Kirjan kantavana juonena on käyttäytymisen "sipulimalli", jossa ilmitason kuoresta edetään syvemmälle kohti keskusta, kutsumustasoa. Ironisesti voi tietenkin kysyä, mitä löytyy sipulin, eli käyttäytymisen ytimestä ja kutsumustason alta? Ei mitään? Vai löytyykö sieltä organisaatio ja sosiaalinen todellisuus? Muovaako ulkoinen todellisuutemme kutsumustamme? Se on hyvä kysymys, mutta se ei kuulu tämän kirjan kysymyksiin.

Kirja palkitsee ahkeran ja keskittyvän lukijan, on hän sitten asiantuntija, johtaja tai konsultti.

Jokaisen luvun lopussa on pohdittavaksi tarkoitettuja kysymyksiä, jotka ovat erittäin hyviä, joskin leimallisesti löydettävissä jokaisen työnhajaajan tai coachin välinesalkusta. Niitä siis sietää miettiä varsinkin jonkun toisen kanssa. Kirjan sisältö on periaatteessa selkeä, mutta käytännössä menin toisinaan sekaisin siitä, missä luvussa nyt oltiinkaan, mihin mikäkin haastattelukatkelma oikeastaan liittyi.

Aina kun johtamiskirjoja lukee, pitää kysyä kenelle se on kirjoitettu. Tämänkään kirjan kohdalla ei voi vältyä siltä ajatukselta että sen sisällön ymmärtävät parhaiten toiset vastaavien kirjojen kirjoittajat. Eli väitän, jälleen kerran, että satunnaisesti valitut asiantuntijat, esimiehet ja muut johtamisen arjen haasteissa painivat pitäisivät kirjaa melko raskaana lukukokemuksena. He tarvitsevat suodattimen, jollaisena toimi esimerkiksi taitava kouluttaja.

Tekijät eivät omien sanojensa mukaan kuulu minkään "koulukunnan" piiriin, vaan noudattavat sitä mikä toimii ja mistä on hyötyä käytännössä. Tämä on hyvä asia. Itse näen tämän lähestymisen ainoaksi tavaksi selviytyä johtamisen, asiantuntijuuden ja konsultoinnin hektisessä maailmassa. Kunhan ei menossa luovu arvoistaan tai muutu nihilistiksi. Se on tie tuhoon.

Kirja palkitsee ahkeran ja keskittyvän lukijan, on hän sitten asiantuntija, johtaja tai konsultti. Mutta ehkä tällaisten kirjojen jälkeen "sipulin" metaforista ydintä joutuu miettimään entistä tiukemmin. Se on hyvä asia. Mikä pitää minut liikkeessä? Miksi haluaisin esimieheksi? Mikä pitää minut, asiantuntijan, liikkeessä? Maine vai itsensä koettelemisen halu? Vai jokin muu?

Kirjat 14.10.2008 11:02

Nämä ovat vaikeita kysymyksiä. Siksi onkin hyvä lainata tähän loppuun toista tuoretta lukukokemusta, kouluttaja-filosofi **Pauli Kohelon** ironista elämäntarinaa "Ohessa tilinumeroni". Se sisältää syvällisen mietelauseen niistä perusvoimista jotka ihmisen toimintaan vaikuttavat:

"Katsoin aurinkoon.

Katsoin kuuhun.

Katsoin silmiisi.

Katsoin tiliotteen.

Ei perkele.

Katsoin takaisin aurinkoon."

Kirjoittaja työskentelee Key account managerina henkilöstöpalveluyritys Opteamissa.